

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

Op de acht en twintigste zitting van de Internationale Arbeidsconferentie in juni 1946 te Seattle gehouden is een aantal verdragen met betrekking tot zeelieden aangenomen. Bij een zestal wetten van 24 juli 1948 (*Stb.* I 325—J 330) is aan de Kroon de bevoegdheid voorbehouden tot deze verdragen toe te treden. Van het in *Staatsblad* I 325 opgenomen verdrag (betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen) is in 1949 een herziene tekst tot stand gekomen. Bij de wet van 6 december 1951 (*Stb.* 1951, 540) is aan de Kroon de bevoegdheid voorbehouden tot de herziene tekst van dit verdrag toe te treden. Van twee verdragen is inmiddels de akte van bekrachtiging te Genève nedergelegd, nl. het Verdrag No. 69 betreffende het diploma van bekwaamheid als scheepskok (*Stb.* 1948, I 328, *Trbl.* 1951, No. 24) op 23 februari 1951, en het Verdrag No. 74 inzake bewijzen van bekwaamheid als volmatroos (*Stb.* 1948, I 330, *Trbl.* 1951, No. 25) op 14 juli 1950.

De aanpassing van de Nederlandse wetgeving aan de verdragen No. 68 betreffende de voeding en de desbetreffende verzorging van de bemanning aan boord van schepen (*Stb.* 1948, I 329), No. 73 betreffende het geneeskundig onderzoek van zeelieden (*Stb.* 1948, I 326), en No. 92 betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien) 1949 (*Stb.* 1951, 540) zal grotendeels kunnen geschieden door wijziging van het Schepelingenbesluit. Bij de voorbereiding van die wijziging is evenwel gebleken, dat op enkele punten wetswijziging nodig is. Het onderhavige ontwerp bevat de voorstellen daartoe.

Tot aanpassing van de Nederlandse wetgeving aan het Verdrag No. 70 betreffende de sociale zekerheid van zeelieden (*Stb.* 1948, I 327) is een afzonderlijk ontwerp van wet in voorbereiding. Met het Verdrag No. 91 betreffende de vakantie met behoud van loon van zeelieden (herzien) 1949 (*Stb.* 1951, 539) is rekening gehouden in het voorontwerp van wet tot wettelijke regeling van vakantie met behoud van loon, waarover de Staatssecretaris van Sociale Zaken en de ambtsvoorganger van de ondergetekende het advies hebben gevraagd aan de Sociaal-Economische Raad.

Artikel I onder A. Het Verdrag No. 92 betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen geeft uitvoerige voorschriften omtrent de eisen waaraan de verblijven van de bemanning moeten voldoen. Deze eisen zijn thans opgenomen in Hoofdstuk VII van het Schepelingenbesluit. Dit hoofdstuk zal in overeenstemming met het verdrag gebracht worden.

De artikelen 67 en 68 van het tegenwoordige Schepelingenbesluit schrijven met betrekking tot de verblijven een certificaat voor. Het is wenselijk deze bepalingen naar het Wetboek van Koophandel over te brengen. In de eerste plaats rijst de vraag, welke sanctie van toepassing is wanneer de kapitein een reis onderneemt terwijl er geen certificaat voor de verblijven is afgegeven. Aangenomen mag worden, dat in dat geval artikel 470 van het Wetboek van Strafrecht toepassing zou kunnen vinden. Dit artikel is echter in hoofdzaak geschreven voor het geval dat wettelijk voorgeschreven bescheiden, welke aan boord

moeten worden gebruikt voor het aantekenen van bepaalde feiten, niet aanwezig zijn. Vandaar ook, dat de strafmaat betrekkelijk laag is. De ondergetekenden achten een afzonderlijke strafbepaling wenselijk voor het geval dat een reis ondernomen wordt zonder dat een certificaat voor de verblijven is afgegeven, waarin in een wat hogere straf voorzien wordt. Met betrekking tot de in de Schepenwet geregelde certificaten is een zelfde stelsel neergelegd in de artikelen 3 en 52 van die wet. De strafbepaling kan het beste in het Wetboek van Strafrecht worden opgenomen; zie artikel II van het ontwerp. De verwijzing welke in dit artikel naar het certificaat voor de verblijven voorkomt, maakt het wenselijk de voorschriften daarover in het Wetboek van Koophandel op te nemen.

Een tweede reden om de voorschriften met betrekking tot het certificaat voor de verblijven in het Wetboek van Koophandel op te nemen, wordt gevormd door de wenselijkheid van de beslissingen van het hoofd van de Scheepvaartinspectie beroep op de voorzitter van de Raad voor de Scheepvaart open te stellen. Weliswaar spreekt artikel 18 van de Schepenwet algemeen over beslissingen en voorschriften van het hoofd van de Scheepvaartinspectie, doch men moet aannemen, dat dit betrekking heeft op de in de Schepenwet geregelde beslissingen en voorschriften.

Het Verdrag No. 68 betreffende de voeding en de desbetreffende verzorging van de bemanning aan boord van schepen stelt in artikel 2 onder meer eisen waaraan de kombuizen en andere ruimten voor de voeding bestemd, moeten voldoen. Aan deze eisen zal bij de bouw of de verbouwing van schepen voldaan moeten worden. Het is daarom uit praktisch oogpunt wenselijk, dat het certificaat voor de verblijven ook betrekking heeft op de kombuis en de andere ruimten bestemd voor de voeding. Wanneer een certificaat is voorgeschreven, zal dit ertoe leiden, dat tijdig tekeningen door de Scheepvaartinspectie kunnen worden beoordeeld.

Artikel I onder B en C. Het Wetboek van Koophandel schrijft de geneeskundige keuring van de kapitein niet voor, zoals blijkt uit artikel 451d van dit Wetboek, waar deze keuring alleen voor de schepelingen voorgeschreven wordt. Het Verdrag No. 73 betreffende het geneeskundig onderzoek van zeelieden maakt geen uitzondering voor de kapitein. De onder B voorgestelde wijziging stelt het geneeskundig onderzoek derhalve ook voor de kapitein verplicht. De onder C opgenomen wijziging brengt de terminologie van het Wetboek van Koophandel in overeenstemming met die van het verdrag.

Artikel II. Dit artikel is hierboven bij artikel I onder A toegelicht.

De Minister van Justitie,

J. C. VAN OVEN.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

J. ALGERA.